

GENI DEL MASNOU

Butlletí Geni del Masnou 3a. època núm. 381, gener del 2020

CATALÀ
CIVIL

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2019!

CONVOCATÒRIA FOTOGRAFIA DE NADONS: DIUMENGE, DIA 12 DE GENER DEL 2020,

A 2/4 DE 12 (11.30) DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum,
a les escales del parc jardí Bell-
Resguard al costat de la carretera NII

Informació: 660 09 23 81 - 93 555 16 59
93 555 21 13

FINQUES · SERVEIS

Lloguers · comunitats · venda

Anna Asensio
691 31 24 79

servim@servim.es

SERVEIS INTEGRALS D'OBRA

Xavi Fuster
609 34 56 90

serveisintegralsxl@gmail.com

Flos i Calcat, 43 · 93 250 55 65
El Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Anys 20, anys catalans

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de **l'Ajuntament de la Vila**.

BON ANY 2020

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Vols venir a cantar a la *Coral Xabec*? Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Vine a *Gent del Masnou* a provar la veu qualsevol dimarts una mica abans de 2/4 de 10 del vespre.
Qui canta, els seus mals espanta!

Aquest mes de gener s'escau una celebració molt especial per a Gent del Masnou: la nostra estimada Coral Xabec compleix els primers vint-i-cinc anys d'existència d'ençà d'aquell inici esdevingut el mes de gener de 1985, com un esclat al bell mig de la sequera de cant coral que patia la nostra vila en aquell moment. Gairebé de manera fortuïta i a resultes d'una intervenció a títol individual en el cor de dimonis i pastors de *l'Estel de Natzaret* al teatre del Casino, sorgí la iniciativa de crear una coral estable conduïda per Montserrat Llagostera.

La idea quallà amb entusiasme i la recent nascuda Coral Xabec, un nom ben mariner, s'integrà de ple a Gent del Masnou, i inicià els assaigs aquell mes de gener amb la idea de preparar la primera intervenció al més aviat possible. Un cop conjuntats els cantaires i distribuïts per cordes, s'arribà al debut formal en la Missa de Rams de la Parròquia de Sant Pere, el diumenge 9 d'abril de 1995, després d'uns primers mesos de treball intens.

Trencat el glaç d'aquell incipient debut, la singladura d'aquests vint-i-cinc anys de la Xabec, sempre sota la batuta de Montserrat Llagostera, ens ha portat a recalar concerts a molts indrets de Catalunya: Alella, Argentona, Barcelona, Breda, Cabrera de Mar, Campelles, Camprodon, Canet de Mar, Cànoves, Dosrius, Girona, Mataró, Monestir de Montserrat, Montgat, Pineda de Mar, Ripoll, Sabadell, Sant Esteve Sesrovires, Sant Vicenç de Montalt, Santa Eugènia del Congost, el Soleràs, Tagamanent, Teià, Tordera, Vic, Vidrà, Vilanova i la Geltrú, Vilassar de Dalt i Vilassar de Mar... sense oblidar els que per a nosaltres fem al millor recer: els concerts anuals al Masnou de Diumenge de Rams, la Festa Major, la Diada de l'Onze de Setembre i el Nadal.

Durant aquests vint-i-cinc anys hem compartit la música i el goig de cantar en grup, hem après i treballat molt per millorar, hem esmerçat hores i hores d'assaigs, hem conviscut amb un grup excel·lent d'amics cantaires i músics i també, malauradament, n'hem perdut uns quants pel camí, per jubilació o defunció. En aquest moment de celebració en fem justa memòria i agraïment de tots ells.

També és hora d'agrair el caliu i estima del públic fidel que ens estimula i anima a seguir cantant, agrair a la FCEC (Federació d'Entitats Corals de Catalunya) el seu aixopluc, agrair a l'Ajuntament del Masnou el seu indispensable suport i agrair a la Parròquia de Sant Pere el seu generós acolliment.

Que aquest any dels XXV anys sigui bo per a tothom!

El President

Sumari

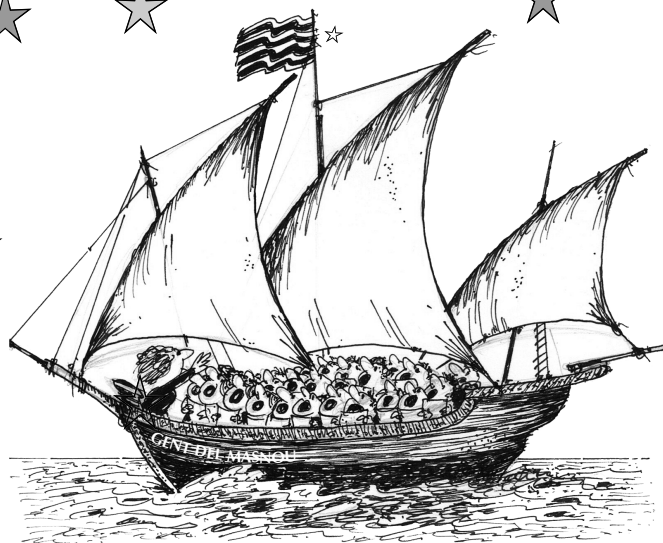
EDITORIAL.....	3
CORAL XABEC.....	5
EFEMÈRIDES DE L'ANY 2020 Joan Muray.....	7
QÜESTIÓ DE CONFIANÇA Joan Camps.....	9
VIVÈNCIES Pep Parés.....	11
ENCARA QUE SIGUI MENTIDA Joan Maresma.....	12
SOM Oriol Lugo.....	13
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	14
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran.....	17
DITES I PERSONATGES POPULARS (56) Albert Vidal.....	17
TRES VAN TORNAR J. Condeminas.....	18
CRÒNICA Joan Muray.....	19
GAIREBÉ TOT AIXÓ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
LA PUNTA DE LA LLENGUA (114) Esteve Pujol.....	21
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot.....	22
POESIES DE JOSEP VENDRELL.....	23
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray.....	23

Coral Xabec

25

anys

1995-2020

PER NADAL SEMPRE CANTA LA CORAL

Esteve Pujol i Pons

Fotografies de Ramon Boadella

Vespre del dissabte 14 de desembre, molt a prop del Nadal, molt a prop. A la nostra església de Sant Pere, la Coral Xabec canta el Concert més que tradicional d'aquestes diades nadalenes. Com seria possible un Nadal sense concert? Seria com ara... un Nadal sense tió, sense neules ni torrons, sense pessebre i sense Dinar de Nadal, sense infants i sense enyorances!

Cantaires i músics, tots preparats, amb ganes d'oferir una bona vetllada a tothom qui omplia la nau de la parròquia. D'antuvi, la lectura del Manifest del Dia Mundial del Cant Coral, curull de propòsits i desitjos de pau per a tot el món; cal que la música, el cant coral siguin constructors de pau i entesa de tots els pobles i cultures del món; també cantem per a això: que les nostres veus harmòniques portin fraternitat arreu i sempre.

Una primera part de nades populars, tant de casa com de fora: *El desembre congelat* (harm. Manuel Oltra), *El Noi de la Mare* (harm. Ernest Cervera), *Les Gitanes* (arrj. Montserrat Llagostera), *La pastora Caterina* (harm. Antoni Pérez Moya), *Ding, dang, dong* (popu-

lar ucraïnesa / harm. S. Yaroff), *What Child is this* (popular anglesa / arrj. John Stainer), *O Tannenbaum* (popular alemanya), *Adeste, fideles* (popular... universal / harm. R.F. Ynera).

Com a segona part, cançons de Nadal d'autors clàssics. Com a frontissa entre totes dues parts vam sentir una poesia composta i recitada per un cantaire de la Coral: *El pessebre de l'ase*; el bon ruc cedeix el seu pessebre a l'infant noutat perquè l'ase en el fons se'n fa càrrec... que això també és estimar.

Ave Maria (César Franck), *Puer natus in Betlehem* (coral s.XIV / harm. J.S. Bach), *Graduale: Puer natus est* (A. Diabelli), i

quatre peces de l'*Oratori de Noël*, de Camille Saint-Saëns: *Prélude*; *2.Récit et chœur. Et pastores erant*; *8.Quatuor. Alleluia*; *10.Chœur. Tollite hostias*.

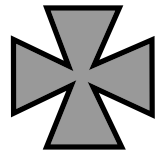
Com ja és tradicional en aquestes ocasions, la Coral i tot l'auditori vam cantar plegats el *Fum, fum, fum* (harm. Francesc Vila); no hi podia pas faltar. Alba Codina i Satenik Lalayan als violins, Ferran Vilanova a la viola, Antonia Parapar al violoncel, Manel Vega al contrabaix, Cesc Torner a la flauta travessera i Bernardo García a les trompetes. Al davant de tot Montserrat Llagostera i Torrent, com sempre.

Gràcies, Ajuntament de la Vila; gràcies, Parròquia de Sant Pere; gràcies Federació Catalana d'Entitats Corals. Al recapte voluntari per a Càritas i per a la Marató de TV3 es van recollir 366 €. Gràcies a tothom!

I també com sempre, encara ens quedava d'anar a fer una cantada a la Casa Benèfica i una altra davant El Pessebre del carrer de Sant Rafael; van ser el diumenge 22 al migdia. Quins rostres d'agraïment i d'alegria en ambdós llocs!

I quin goig tanta bellesa musical, tant de fred a la pell i tanta calor a l'ànima!

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Gener 2020 --

1	dimecres	Fàbregas	Cap d'Any
2	dijous	Ocata	
3	divendres	Viamar	
4	dissabte	Dominguez	
5	diumenge	Dominguez	
6	dilluns	Dominguez	Reis
7	dimarts	Viamar	
8	dimecres	Aymar	
9	dijous	Ocata	
10	divendres	Riera	
11	dissabte	Fàbregas	
12	diumenge	Fàbregas	Trobada nadons del 19
13	dilluns	Dominguez	
14	dimarts	Aymar	
15	dimecres	Ocata	
16	dijous	Riera	
17	divendres	Fàbregas	
18	dissabte	Viamar	
19	diumenge	Viamar	
20	dilluns	Ocata	
21	dimarts	Riera	
22	dimecres	Fàbregas	
23	dijous	Viamar	
24	divendres	Dominguez	
25	dissabte	Aymar	
26	diumenge	Aymar	
27	dilluns	Riera	
28	dimarts	Fàbregas	

29	dimecres	Viamar
30	dijous	Dominguez
31	divendres	Aymar

Bon Any

-- Febrer 2020 --

1	dissabte	Ocata
2	diumenge	Ocata
3	dilluns	Fàbregas
4	dimarts	Viamar
5	dimecres	Dominguez
6	dijous	Aymar
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Riera
9	diumenge	Riera
10	dilluns	Viamar
11	dimarts	Dominguez
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Ocata
14	divendres	Riera
15	dissabte	Fàbregas
16	diumenge	Fàbregas
17	dilluns	Dominguez
18	dimarts	Aymar

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

EFEMÈRIDES DEL 2020

Joan Muray
Vocal de Cultura

DEL MASNOU

175 ANYS 1845 Aquest any es va construir l'edifici de l'Ajuntament del Masnou, obra de l'arquitecte masnoví Miquel Garriga i Roca.

175 ANYS 1845 Del naixement de Pau Estapé i Maristany, Alcalde del Masnou i fundador de la Casa Benèfica. Era propietari de l'empresa tèxtil coneguda popularment com a Can Xala.

150 ANYS 1870 Creació de la Duana del Masnou. Va tenir una curta durada, fins a l'any 1880.

150 ANYS 1870 Neix el Dr. Enric Ribas i Ribas. Impulsor de Congressos de Metges de la Llengua Catalana. Pioner en la filmació de les seves operacions.

150 ANYS 1870 Mor el capità Prudenci Millet i Rosés a Villagarçia d'Arousa. Fou un dels capitans que feu viatges més llargs, anant des d'Alaska fins a Austràlia.

100 ANYS 1920

Fundació del Club Deportivo Masnou. Fou fundat per Pere Sensat, Josep Bierge, Pau Estapé, Enric Ribas, Josep Pich, Jacint Hombravella, Francesc Pagès, Josep Zamora i Francesc González.

100 ANYS 1920 De la mort de Jaume Fuentes i Ramentol, mestre, poeta i

escriptor, fundador del Col·legi de Sant Josep. Feu poesies per a diferents cors de caramelles i fou fundador i membre actiu de l'Associació Gent de Masnou.

100 ANYS 1920 En aquest any va obrir el seu local social l'associació nacionalista Gent de Masnou. Estava a la plaça de la Llibertat.

50 ANYS 1970 De la mort, a Arbúcies, de Pere Estapé i Pagès, dirigent d'Estat Català, que participà en els fets del 6 d'Octubre.

25 ANYS 1995

Aquest any fou fundada la Coral Xabec de Gent del Masnou.

DE CATALUNYA

150 ANYS 1870 S'edita «LA GRAMALLA», revista que difon el pensament de l'entitat La Jove Catalunya contra el centralisme i defensa un cert dret federalista com a pas previ a la independència.

150 ANYS 1870 S'edita LA CAMPANA DE GRÀCIA, que durarà fins al 1934. Fou un setmanari republicà i anticlerical, al qual col·laboraren notables escriptors i dibuixants de l'època.

150 ANYS 1870

És assassinat el general Joan Prim i Prats. Va ser un dels caps polítics que portaren la Revolució de Setembre de 1868 que derrocà Isabel II.

Posteriorment fou el qui portà al tron espanyol el rei Amadeu I, de caràcter més liberal.

100 ANYS 1920 Se celebra a Barcelona la Primera Fira de Mostres, que se celebrà a l'aleshores anomenat Saló de Sant Joan i al Palau de Belles Arts, a l'actual passeig de Lluís Companys.

100 ANYS 1920 És assassinat Francesc Layret i Foix, polític i advocat defensor dels drets dels obrers.

50 ANYS 1970 Del Procés de Burgos i de la tancada de 300 intel·lectuals catalans a Montserrat. Arreu d'Europa i de l'estat sorgeixen protestes, mentre hi ha vaga general al País Basc.

Tancada a Montserrat i a sota processats de Burgos el 1970

**6 i 17 de gener
tortells, de Reis
i de Sant Antoni
... i també
borregos**

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

david
pastisser

Venda
Online

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya
02)

Medalla de bronze
MMAPE03

(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

**De les pastisseries
del Masnou**

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

Joan Camps i Ortiz

Ens agradi o no, la humanitat sempre ha estat supeditada al poder dels mentiders de tota mena: facinerosos, enlluernadors, corruptes, messiànics, químerics, caòtics, utòpics, supersticiosos, cínic, anihiladors, usurpadors, inquisidors, fanàtics, psicòpates... tots sense excepció fills de sa mare i dubtosos fills de son pare, fins que, oh!, benvinguda l'analítica ADN, que, en ciència certa, davant del dubte pot legitimar objectivament els fills biològics amb llurs pares biològics.

De mentides de la dinastia borbònica se n'han dites moltes i de molt grosses; mentides que, en voler fer-les constitucionalment veritats, arriben a ser insultants a les intel·ligències més càndides. El fet és que això de néixer bressolat amb la flor al cul i beneït per la Gràcia de Déu, és un anacronisme que per la seva arbitrarietat és un frau de llei intolerable. Portem segles i segles on el poder s'ha enquistat en l'herència dinàstica i, si de frau parlem, el Règim del 78 ens ve de quaranta anys de la dictadura de Franco quan s'autoanomenava Cabdill d'Espanya per la Gràcia de Déu i així s'ho feia gravar en les monedes de pesseta, de duro i de cinc duros, mentre la pompa del nacionalcatolicisme el rebia i passejava sota tàlem com si Franco fos el Santíssim en persona, i concedir-li, de més a més, l'usdefruit vitalici de la mà incorrupta de Santa Teresa de Jesús, que el protegia de tot. El rei Joan Carles I no ha estat rei per successió de la dinastia borbònica, ho ha estat per conveniència de la dictadura franquista i, si ha abdicat vergonyosament, cal reconèixer el mèrit de la seva declaració feta el 12 d'abril de 2012 quan sortia de l'hospital: *Lo siento mucho. Me he equivocado. No lo volveré a hacer*. Sense explicar gaire bé en què s'havia equivocat... potser matant elefants?, enganyant *doña* Sofia o prevaricant? El mèrit ha estat excusar-se de tot i de res a la vegada, cosa que institucionalment no li calia, atès que constitucionalment com a Rei ostentava el dret d'inviolabilitat, que li

permetia fer el que li vingués de gana amb total impunitat.

Vivim empatxats i diarreics d'aixecades de camisa; entre les més recents tenim mentiders d'honor com Aznar en la seva trobada a les Açores amb Bush i Blair convidats per Barroso, el trio de la benzina incitant a una guerra perpètua i que recentment Trump, rentant-se'n les mans i deixant l'Iraq empantanegat, es gallejava dels beneficis d'haver-se apropiat del petroli. Fa quatre dies que la Cambra de Comerç de Barcelona destapava que des del 2001 al 2018 els governs del PP i del PSOE han incomplert el pressupost d'Estat pel que fa a l'execució de projectes aprovats pel territori català per un valor superior als 8.000 milions d'euros, i causar així la precarietat de rodalies, carreteres, ports, sanitat, ensenyament i serveis socials. Però si d'engany parlem, cal remarcar les dues falsedats més execrables, les quals ens han deixat endeutats a tots.

De la primera ens n'assabentàvem al 2018 quan el Banc d'Espanya estimava que les ajudes europees al sector financer espanyol, on el frau Bankia era escandalós, costarien 65.000 milions d'euros, i tot seguit el president Rajoy, la vicepresidenta Sáez de Santamaría i el ministre d'economia De Guindos juraven solemnement: *El préstamo a la banca no costará ni un euro a los españoles*, quan en realitat Europa espera

que hi hagi govern per garantir el cobrament dels interessos del préstec fins al tercer mil·lenni, perquè davant la insolvència dels bancs, el capital no hi haurà manera de pagar-lo.

La segona estafa, coneguda com a Projecte Castor, és més castissa perquè es va coure a la Llotja del Real Madrid, la inversió faraònica de Florentino Pérez sota la mirada del govern Zapatero. La plataforma d'injecció i extracció per emmagatzemar i subministrar gas, que per irresponsabilitat tècnica va fer llufa, per la qual els causants s'havia reservat contractualment el dret d'una compensació de la totalitat de la inversió si es donava la pèrdua del seu negoci. La mala notícia és que els florentins ja han cobrat bitllo-bitllo i la bona notícia és que aquesta vegada la malversació no la pagaran tots els espanyols, total són 1.350 milions d'euros que ens imputaran amb el rebut del gas, que, en donar-nos facilitats, tenint en compte els interessos, només set milions de consumidors de gas pagarem els 4.700 milions d'euros malbaratats en la gran festa florentina.

Aquesta setmana Madrid ha reunit els mentiders mundials que es volen carregar el planeta, mentre Catalunya s'ha mobilitzat a favor de les malalties minoritàries. Avui els mitjans unionistes s'estimen més parlar del fracàs climàtic i silenciar l'èxit de la Marató de TV3. Merda de país!

escola BERGANTÍ

Centre concertat per la Generalitat de Catalunya

+ de 50 anys acompanyant l'aprenentatge

Fra Juniper Serra, 46 el Masnou · 93 555 49 50 · www.escolaberganti.org

Jornada de Portes Obertes

dissabte 15 de febrer del 2020

a les 11. Servei de mainaderia gratuït

move **UP**

Especialistes en l'avaluació i el diagnòstic dels Trastorns Específics de l'Aprenentatge i en l'avaluació del perfil cognitiu per a l'orientació professional

**MILLORA EL TEU RENDIMENT ACADÈMIC · APRÈN A GESTIONAR LES TEVES EMOCIONS
MOVE UP! MOU-TE I GAUDEIX DE L'APRENTATGE**

- Psicopedagogia:

- Trastorn per Dèficit d'Atenció amb o sense Hiperactivitat (TDAH)
- Falta de motivació en els estudis
- Aprenentatge dels hàbits i tècniques d'estudi
- Regulació de la concentració i l'atenció
- Regulació de la conducta/ acceptació de normes
- Tractament del bloqueig emocional; rebuig de les tasques acadèmiques

- Mètodes i tècniques d'estudi
- Dificultats en la parla
- Dislèxia
- Discalculia
- Disortografia

- Assessorament psicopedagògic:

- Orientació professional, acadèmica i personal.
- Orientació en la gestió de les estratègies cognitives-emocionals
- Orientació acadèmica i familiar

Av. Joan XXIII, 110 baixos (sobre la pl. Ramón y Cajal)

93 027 19 19 • 686 49 74 21 • mpalau@moveup.cat • www.moveup.cat
El Masnou

EL FRED

El paisatge es definia cromàticament com una escala riquíssima de grisos des d'on jo era i fins a l'horitzó, la línia imaginària que ajuntava el cel de plom i l'oceà glaçat. L'estava creuant sobre un trineu arrossegat per gossos. Parlo de l'enorme badia de Northon, sota l'estret de Bering, a l'any 1998. Jo seguia la litarod, la cursa de gossos de trineu més llarga del món, on va morir Félix Rodríguez de la Fuente, amb l'equip d'*Al Filo de lo Impossible* de TVE.

En aquella soledat tan pregona rumiava en la rudesia de determinades latituds on el clima és un element difícil de sobreviure-hi, tant per l'excés de fred com de calor. En aquests indrets, només llevar-se al matí ja significa començar a lluitar contra els elements adversos per extrems. Res a veure amb el clima suau i agradable del Maresme. També pensava en tot el que em podia passar sobre el mar gelat: un accident, quedar malferit, atrapat en un forat d'aigua... Sempre em calmava la idea que la mort per congelació diuen que és lenta i dolça, com adormir-te mentre et fan comptar enrere amb l'anestèsia. Aquesta idea em treia el neguit i em reforçava la calma. Morir fent el que t'agrada tampoc no és cap ximperia, encara que la ximperia sigui, potser, morir-se així, en situacions buscades i no en accidents involuntaris.

La qüestió és que sempre he tingut una relació ben especial amb el fred. He estat moltes vegades a 40 graus sota zero, però ben protegit. Soc fredoluc i sempre intento anar ben abrigat amb roba tècnica adient.

Tornem al concepte del fred. Fa uns anys, la dona d'un amic va tenir un nen. No tot va sortir com pensaven i es van haver d'endur el nadó a un hospital de Barcelona en helicòpter. Durant unes setmanes van tenir el cervell del nen abaixat a 30 graus de temperatura. Una forma de prevenir l'extensió d'algun possible problema neurològic i d'altres seqüeles. Avui dia és un nen sa, trapejla i alegre com els altres.

La congelació del cos després de la mort, amb l'esperança de tornar a la vida en el futur, ja és un gran negoci a l'abast dels rics i dels obsessionats que s'ho poden permetre. Tot i que no hi ha la ciència suficient per saber com es farà aquesta regressió a la vida conscient sense efectes secundaris al cervell.

Però la notícia forta l'hem tinguda aquests dies quan els metges de l'Hospital de la Vall d'Hebron ha estat capaços de posar altre cop en funcionament –no m'atreveixo a dir tornar a la vida perquè pressuposaria haver mort– un cor d'una noia excursionista parat des de feia sis hores i mitja per una severa hipotèrmia. Tot plegat és com un miracle. I aquest miracle es diu ECMO, una màquina que fa l'oxigenació per membrana extracorpòria que restaura la circulació de la sang i en permet elevar la temperatura de manera controlada. Quan el cos d'aquesta jove va arribar als 30 graus, li aplicaren un desfibril·lador i el cor començà a bategar sis hores i mitja més tard de l'aturada. A tot plegat hi afegiren 24 hores més de sedació per protegir al màxim el seu cervell. La calor destrueix els teixits. El fred els adorm! És la gran diferència!

Aquesta noia es despertà i recuperarà la plena consciència. Prou que sabeu que no és una pel·lícula de ciència ficció que hagin projectat a La Calàndria, sinó un fet ben real. Ella és l'Audrey Mash, professora d'anglès,

maratoniana i muntanyenca.

Els qui hem estat moltes vegades al refugi de Coma de Vaca sabem com n'és, de complicat, anar fins a Núria pel Camí del Enginyers si fa mal temps. Si a sobre l'Audrey i el seu home decideixen passar per la collada del Torreneules, encara ho compliquen més. A l'alta muntanya el clima és molt variable. Quatre boires poden indicar un cel posterior ben net o una bona pluja o nevada, amanida amb boira baixa o un fort vent. Molta gent que anem a la muntanya hem passat més fred en dies de primavera, estiu o tardor que no pas a l'hivern, on intentes anar sempre ben equipat. Ells havien confiat en una bona web de predicció meteorològica ACCU-WEATHER, que el dia abans predeia un temps acceptable i no parlava de nevades. Aquestes prediccions sempre ens indiquen orientacions generals. Quan ets in situ, a les mans del microclima que es pot generar en aquell indret concret on et situes, és quan pots parlar del temps que realment t'afectarà. L'Audrey feia maratons i només portava per abrigar-se un windstopper, confiada en la seva pròpia força i en la calor que l'exercici produeix en el propi cos.

Segurament una bon gec de ploma li hauria permès resistir el fred i fer-la capaç de caminar fins al seu destí. L'alta muntanya mai no és una broma. La prevenció et pot salvar la vida... O un cor immens i fort com el de l'Audrey!

Encara que sigui mentida

Juan Maresma Duran

Un dia va anar a parar a l'hospital per fer una operació banal; era de tan poca importància que ni ho va comunicar a la família ni als amics; potsers per tenir una miqueta d'assossegament. Va ser ingressat al matí i a l'endemà ja podia tornar a casa.

Però els hospitals i les clíniques –si més no a Brasil– tenen una idea fixa: si el pacient no se'n surt, qui pagarà el compte? Tot i haver deixat a la recepció una garantia d'un valor molt important, els gestors sempre pensen en el pitjor: encara que vagis a l'hospital a treure't una berruga, pot ocórrer un accident i acabar a la UTI; heus aquí el motiu d'omplir a la fitxa d'entrada el nom i el telèfon d'algué que se'n farà responsable. I un s'adona que ningú no és responsable per tu. Només un mateix.

Quin moment difícil: el cap torna enre en el temps i recorda quan hi havia un pare o una mare o una germana més gran que signava els papers i es responsabilitzava pel que pogués passar. I molt més: si la febre pugés o la pressió baixés, ells serien els qui prendrien les decisions. Però quan un mateix és responsable d'un mateix, amb qui parlar?

És ben veritat que els metges, per molt competents que siguin, no ho poden resoldre tot, com si fossin de la família. Però... no podria ser que els hospitals i els plans privats de salut tan cars –aquí la sanitat és un negoci– no podrien oferir al pacient –per una

mòdica quantitat, naturalment – un senyor assenyat, equilibrat, tranquil i amb una mirada bondadosa per fer el paper en un moment de sufocació?

I aquest senyor tranquil, calb i de cabells blancs al voltant de la closca diria sempre que tot va molt bé i que la recuperació segueix el seu curs normal, que t'estàs recuperant a la vista de tots i que no hi ha cap motiu per preocupar-se. Et passaria la mà pel cap, et diria fill i es quedaria a l'habitació fins que el pacient s'adormís.

A l'endemà arribaria ben d'hora al matí –almenys uns minuts, perquè també ha de treballar–, telefonaria dues o tres vegades i seria novament a l'habitació al capvespre; amb un llibre, una llaminadura i, sobretot, moltes manyagues.

Els metges podrien fer la gentilesa de dopar una miqueta el pacient i –ja que l'habitació seria a la penombra– ell

creuria que aquell home és el seu pare i que és allà per donar-li tot l'amor del món. I en els moments més difícils seria allà, present, prement la mà i fent que pensessis que res dolent no pot passar, ja que ell no ho permetrà. I tu ho creuràs perquè això és el que qualsevol pacient desitja: creure en la guarició i no saber la veritat, com els metges d'Estats Units han inventat. Ah, aquesta història de dir la veritat al malalt hauria d'estar prohibida per llei.

Ah, com és d'estranya aquesta existència... Un vol ser amo dels seu propi nas, del seu propi destí, però a l'hora de la veritat el que un vol és un pare, que miri al fons dels nostres ulls i que digui que no és res, que tot sortirà bé, que hi pots tenir fe.

Ah, aquest pare que ja fa un any que no hi és... Quina falta que fa de vegades...

Bon any 2020

Et convidem a fer-te soci

de Gent del Masnou

www.gentdelmasnou.cat

gentdelmasnou@gmail.com

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou

Som

Com ho podem fer per gestionar millor els nostres conflictes i ser tots una mica més feliços

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal.

Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

Que tinguis el millor any de la teva vida

Que tinguis el millor any de la teva vida. Quin ha estat el millor any de la teva vida?

Què ho va fer que així fos?

Em pots dir totes les respostes que vulguis, però n'hi ha una que és la clau de tot plegat. Tu vas ser qui va fer que aquell any fos el millor de tots. Sí, ho has llegit bé, vas ser tu, el causant i el responsable de convertir aquell any en el millor de la teva existència.

Per tant, tu i només tu tens la clau per fer que aquest 2020 pugui ser encara millor.

A continuació compartiré algunes claus perquè així sigui:

1.- Pren responsabilitats. Les coses bones i no tan bones de la vida et passen a tu, i ets tu el responsable o la responsable d'entomar-les de la millor manera.

2.- Sigues coherent. És a dir: digues el que penses, fes el que sents, estigues amb la gent amb qui realment vols estar...

3.- Estima't. Si cada dia et miresis al mirall i et llencessis una floreta, estic

convençut que en pocs mesos notaries un gran canvi en la teva autoestima. No fa falta grans afalacs, només petites valoracions cap a una mateixa persona.

4.- Gaudeix. Ens prenem moltes vegades la vida amb massa seriositat. Quan va ser l'última vegada que t'ho vas passar realment bé? Si has tingut dificultats a l'hora de respondre, que aquest any sigui diferent.

5.- Esforça't pel que val la pena. Moltes vegades esperem que la vida, el destí o la fortuna ens aporti allò que anhelem. És al contrari, quan hi posem ganes entrem en una dinàmica positiva que llavors fa que la vida ens vagi donant allò que necessitem, però no a l'inrevés.

6.- Aprèn molt. Cada dia és una oportunitat per créixer. Pots aprendre de tot i de tothom. La pregunta és: estàs disposada a ser humil i a reconèixer que encara et falta molt per aprendre?

7.- Viatja. No cal anar gaire lluny, només surt de la teva zona coneguda i endinsa't en algun espai desconegut.

Obrir la ment és tan fàcil com canviar d'entorn.

8.- Ajuda els altres. Fer el bé ens fa sentir bé. És quelcom tan simple i tan directe com la frase anterior. Si vols sentir-te bé amb tu mateix o amb tu mateixa, pots col·laborar i alegrar el dia als altres.

9.- Somia i aterra els somnis. Els humans no vivim només d'il·lusions, però sense il·lusions la vida seria massa grisa. Tu pots plantejar allò que més voldries i a la vegada fer un pla sobre com aconseguir-ho. Si no en saps, demana ajuda.

10.- Valora els detalls i els moments. La felicitat ens passa desapercebuda perquè estem en el passat i en el futur. És com quan busques les ulleres o el mòbil i te n'adones que ja els portes a sobre. El mateix ens passa amb la felicitat.

I recorda que l'any 2020 està fet de 365 dies, així que cada jornada tens una nova oportunitat. No llancis la tovallola i dona't el marge per aprendre i seguir avançant.

Que tinguis una fantàstica entrada d'any!

Aquest Nou Any envia paraules de suport a la nostra gent empresonada o exiliada

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell
C. Penitenciari Mas d'Enric
Mòdul dones
Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar

PRESOS

C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

**CDR's empresonats: Centro Penitenciario Madrid V · Soto del Real M-609 Km. 3'5
28791 Soto del Real · Madrid**

Germinal Tomàs Aubeso-Mòdul 2 - Ferran Jolis Guardiola-Mòdul 4 - Guillem Xavier Duch Palau-Mòdul 6 - Alexis Codina Barberan-Mòdul 3 - Jordi Ros Solà-Mòdul 5 - Xavier Boigas Llobet-Mòdul 7 - Eduardo Garzón Bravo-Mòdul 8

EL DIARI DE NAVEGACIÓ DE JERONI MILLET I MARTÍ

Del 1886 al 1888

Passen els anys, i els segles, i encara apareixen documents dels marins del Masnou, d'aquell segle d'or que fou el XIX. Un d'aquests ha estat el diari de navegació del capità Jeroni Millet i Martí, fet possiblement quan navegava com a pilot en proves, ja que, quan comença, ell només comptava quinze anys, i a la darrera singladura tot just en tenia disset. Vegem-ne primer la seva fitxa:

Jeroni J. MILLET i MARTÍ

Naixement:

15 de març de 1871

Pares:

Josep Millet i Olivé i Maria Martí i Coll

Avis paterns:

Josep Millet i Teresa Olivé

Avis materns:

Isidre Martí i Arcàngela Coll

Casat amb Eulàlia Fàbregas i Sensat el 31/10/1900

Tant el seu pare com el seu avi patern eren capitans.

No se n'ha trobat la data de la mort, que devia ser fora del Masnou.

Jeroni Millet vivia al carrer del Correo, 9. Actualment és el C/ de Barcelona.

Eulàlia Fàbregas vivia al carrer de la Quintana, 3. Actualment és el C/ Pere Grau

El Diari de Navegació comença amb el bergantí *Enriqueta*, al qual fa constar quatre destinacions diferents, que feren per etapes. Diu així:

Bergantí «ENRIQUETA» (1) :

De Barcelona a Montevideo

Del 6 de juny a l'11 d'agost de 1886 – 65 dies

Amb un carregament de: ?

A la 6a singladura arribaren al freu de Gran Canària i a la 7a veieren Santa Cruz.

A la 37a singladura hagueren d'engegar la bomba, ja que s'acumulava mitja polzada d'aigua per hora; seguiren així fins a l'arribada al port de Montevideo, 65 singladures.

Com veiem, en aquest primer tram de viatge, tardaren 65 dies a anar de Barcelona a Montevideo (Uruguai), i més de la meitat del viatge se'l passaren traient aigua que se'ls filtrava.

De Montevideo a Matanzas (Cuba)

Del 24 d'agost al 31 de desembre de 1886 – 36 dies

Amb un carregament de «tasajo» (2) i una tripulació de 13 homes.

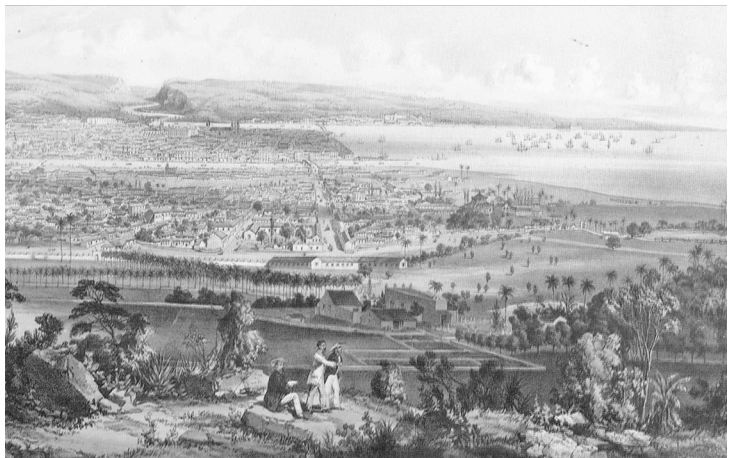
A Matanzas els varen tenir 50 hores en observació.

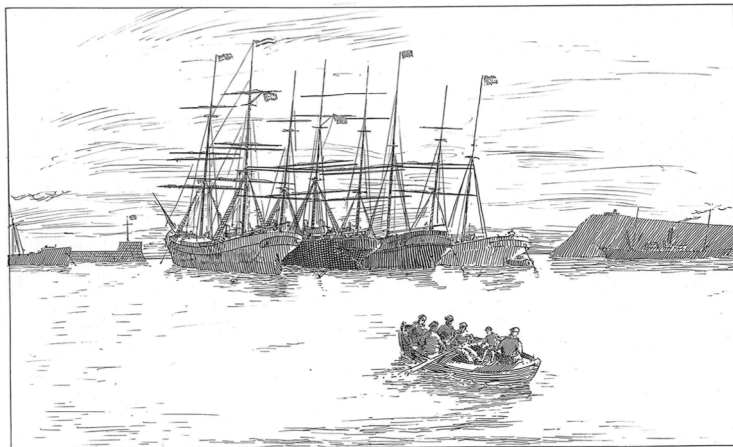
En aquest segon tram veiem que la travessia entre Montevideo i Matanzas (Cuba) fou de 36 dies i, pel que diu, en arribar-hi els tingueren 50 hores en observació. Possiblement era per causes mèdiques, per alguna possible epidèmia al lloc d'origen.

De Matanzas a l'Havana (Cuba)

Del 17 al 19 de gener de 1887 – 2 dies

Amb el mateix carregament de «tasajo» Però amb només 12 tripulants.

*El San Francisco fondeado en el puerto de Barcelona
Los tripulantes se dirigen al barco*

G. PLA-1948

En aquest tercer tram, que anava de Matanzas a l'Havana, tot a la part externa de Cuba i a poca distància, tardaren dos dies.

De l'Havana a Barcelona

3 de març al 9 d'abril de 1887 – 35 dies
Amb un carregament de 1.800 sacs de sucre. Amb 12 tripulants.

Al retorn a Barcelona, des de l'Havana, el trajecte el feren en 35 dies, força normal.

Al mateix diari hi consten altres viatges, fets amb altres vaixells. El primer diu així:

Bergantí goleta «CELIA»:

De l'Havana a Barcelona

Del 3 de març al 7 d'abril de 1887 – 35 dies.

En un altre viatge i amb vaixell diferent diu:

Corbeta «MARIA LUISA» (3) :

De Barcelona a Torrevella i l'Havana

Del 4 de gener al 26 de febrer de 1888 – 53 dies

Al 7è dia veieren Torrevella, i els va passar a prop el bergantí-goleta «Lince» (4)

Primer anaren a Santa Pola per fer repàs al vaixell.

Fondejaren a Torrevella el dia 11 de gener de 1888, 7a singladura.

Carregaren 1.746 sacs de sal en gra, en quilogram, el dia 12 de gener.

El 13 en carregaren 1618, i el 14 altres 4.994 (aquesta xifra està borrosa a l'original, el darrer número, sembla un 4, però no és segur).

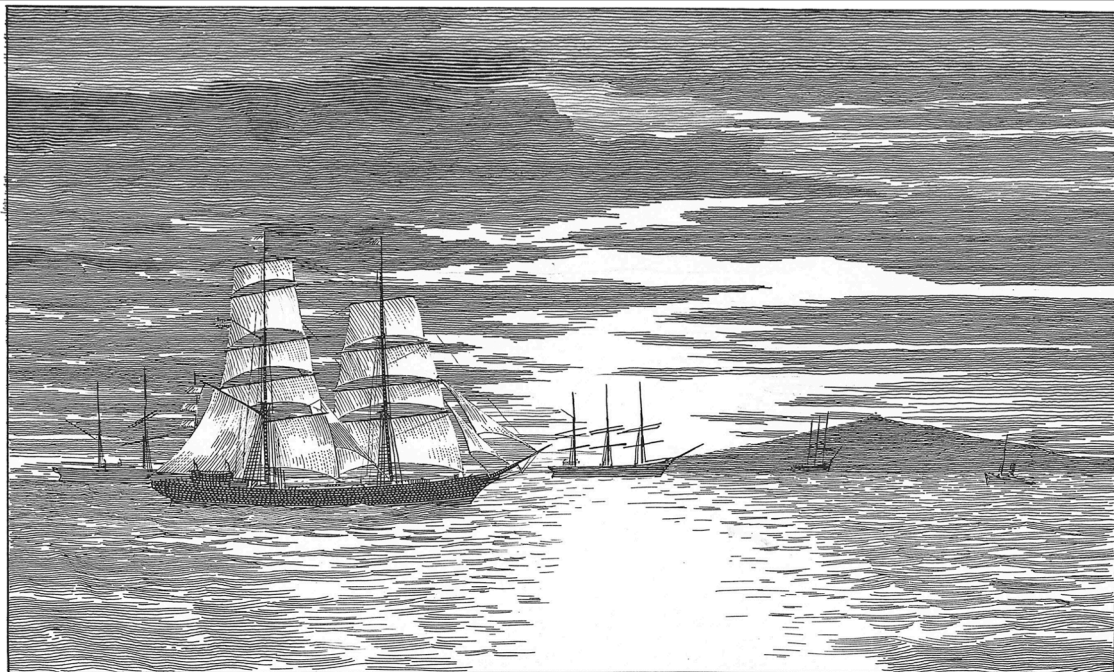
Totes aquestes quantitats devien ser un total de 8.360 kg.

Passaren pel cap de Gata (Almeria) el 20 de gener.

Per Punta Europa, el punt més al sud del continent, a l'Estret de Gibraltar, el dia 21, a la 17a singladura.

Vorejaren l'illa de Madeira el dia 26, a la 22a singladura.

A la 34a singladura (5), 7 de febrer, notaren unes plantes marines (6), els sargassos, un tipus d'algues que arriben a tenir uns quants metres de llargària.

tres meses de viaje, demanda del puerto de Montevideo

G. PLA-1948

Nostalgia

A la 48a singladura, a la matinada del dia 21 de febrer, veieren l'illa de Santo Domingo, i l'endemà l'illa de la Tortuga.

El dia 24 de febrer, 51a singladura, passaren pel Canal de Bahama i veieren ja les costes de l'illa de Cuba. El 26 de febrer, 53a singladura arribaren a Cuba.

De vaixells amb el nom de «María

Luisa» n'hi hagué dos, l'un era una pollastra-goleta, i els seus capitans foren Francesc Casals i Lluís Maristany.

L'altre fou un bergantí-goleta, i els seus capitans foren Gabriel Olivé i Pla i Josep Grau i Martí. Cap no fou corbeta.

Tot i amb això, també podria ser que aquesta corbeta fos la transformació d'un dels altres esmentats, ja que el canvi d'aparellament era força freqüent.

Com veieu, tot un reguitzell de viatges, de càrregues i de peripècies, passades per un jove de quinze anys (7) al llarg de les seves pràctiques com a pilot. Després seria capità, i com molts a la nostra vila, va morir-ne lluny.

NOTES

- El bergantí «Enriqueta» era propietat masnovina, i un dels seus capitans fou Sebastià Ramentol.

- «Tasajo» és la carn seca i salada. Amb aquest nom n'hi hagué un al Masnou, segons consta en un quadre que fou exposat el 1934 a l'Associació Catalanista del Masnou.

- El bergantí-goleta «Lince», també era masnoví; el portaren els capitans Gerard Maristany, Pere Maristany i Maristany (el Masnou 1867-Brunswick 1889)

- Observem que feia 34 dies des de la seva sortida, i la novetat (dins la monotonia) era que trobaren unes algues.

Aquestes algues es troben a l'anomenat mar dels Sargassos (*sargazos*), que es troba enmig de l'Atlàntic Nord i tenen una forma allargassada.

- No era dels més joves que embarcaven, ja que, els qui anaven de grumets, de vegades encara eren molt més joves.

LA LLUNA

C R E P E R I A

Pere Grau, 11 · 615 02 20 86 · El Masnou

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Siguem conscients de la situació que viu Catalunya i de la necessitat de tenir diners per a poder pagar les multes constants i injustes de les detencions de l'Estat espanyol dels presos polítics, dels CDR's i joves de les últimes manifestacions. Hem de contemplar les situacions familiars i pensar que són casos molt propers a nosaltres.

Associació Catalana dels Drets Civils Ajuda els familiars de presos polítics i exiliats
ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat Dona suport econòmic a persones represaliades ajudant en judicis, advocats, multes...
ES31 3025 0001 1814 3361 5996

Per donar suport al govern a l'exili entra a defensaexili.org

Pel justificant i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2019!

CONVOCATÒRIA FOTOGRAFIA DE NADONS: DIUMENGE, DIA 12 DE GENER DEL 2020, A 2/4 DE 12 (11.30) DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les escales del parc jardí Bell-Resguard, al costat de la carretera NII

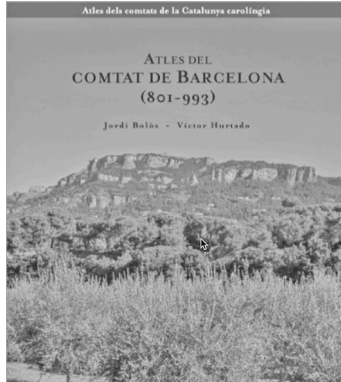
Informació: 660 09 23 81 - 93 555 16 59 - 93 555 21 13

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Història amb majúscules

A final del 2018 es va tancar un projecte, iniciat al 1998, d'una gran envergadura i que molts creien una utopia, o gairebé. Es tracta de la publicació dels deu volums de la col·lecció "Atles dels comtats de la Catalunya carolíngia", iniciada amb el comtat de Besalú i tancada amb el de Barcelona. Els objectius dels autors queden clars al pròleg: "hem volgut reconstruir sobre uns mapes força detallats la història i especialment el poblament, l'economia i els dominis senyorials del comtat de Barcelona d'abans de la fi del primer mil·lenni de la nostra era." (p. 7) També hi deixen clar que fan "aquesta aproximació sobretot a partir de la documentació escrita, encara que des de perspectives diverses." (p. 7). Molt diverses, diria jo, ja que tenen en compte la toponímia, l'economia, el paisatge, el domini de la terra... I hi afegiria que a més és un treball molt rigorós i documentat,

molt ben estructurat i editat, i molt útil. Molt útil, com els volums anteriors, perquè les informacions no són només per a especialistes (siguin locals, nacionals o internacionals), sinó que poden interessar un públic ampli i alguns col·lectius específics i tot, com ara el dels escriptors, sobretot els de novel·la històrica. A més, és un servei al país, com

apunten al final del "Pròleg general": "Com sempre hem afirmat, conèixer el passat permet d'entendre millor el present i ens duu a estimar més el país on vivim." (p. 6)

Per als lectors del Maresme, aquest volum també té un bon interès, ja que la comarca hi és inclosa i hi té una presència remarcable en tots els àmbits. Hi trobarem referències a Premià, Tiana, Badalona, Vilassar i, naturalment, al Masnou, com per exemple la referència a Cal Ros de les Cabres (p.16) per citar-ne un exemple.

Els mapes toponímics, també ens aporten molta informació i, com és lògic, inclouen topònims de procedència molt variada: preromans, romans, germànics o àrabs. Tot un món per descobrir, llunyà i proper alhora, que estic segur que no us decebrà.

Títol: *Atles del comtat de Barcelona (801-993)*

Autors: Jordi Bolòs i Víctor Hurtado

Fotografies: Eulàlia Barrasetas i Rafael Català

Editorial: Rafael Dalmau

Col·lecció: "Atles dels comtats de la Catalunya carolíngia", 10

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2018

Nombre de pàg.: 198

Dites i personatges populars (56)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM... LLANÇAR LA TOVALLOLA

La dita se sol utilitzar per expressar que es deixa córrer alguna cosa, és a dir, que ens rendim davant una circumstància que no podem controlar i que, per tant, és inútil que continuem lluitant per aconseguir el que volíem. Ens han vençut i ens retirem abans que el possible mal sigui pitjor.

L'origen el trobem en el món de la boxa, que ja es practicava en les antigues cultures etíopiques, egípcies, cretenques i asiàtiques i de què ja parla Homer a la Il·líada en el segle VIII aC., encara que la descripció que en fa és més semblant a un combat de lluita lliure. Més tard fou inclòs de manera oficial per primera vegada en la XXIII Olimpíada grega, l'any 688 aC, i en fou el primer guanyador un tal Onomestos d'Esmirna.

Però va perdre pistonada amb l'arribada del cristianisme, que no veia bé

que dos homes s'estiguessin esbatussant per gaudi d'altres.

A l'Àsia, però, tot va continuar igual i diverses especialitats de lluita van prosperar. Amb l'expansió de l'Imperi Britànic en aquest continent, la boxa arribà a Europa i des d'allà a Amèrica. Es té notícia d'un primer combat el 1681, però no seria fins al 1743 que s'hi introduïren algunes normes de la mà de Jack Broughton, considerat el 'pare de la boxa anglesa. Els combats es feien a peu pla i el públic se situava al voltant fent un cercle (d'aquí la paraula anglesa 'ring'). Es practicava amb els punys nus i sense límit de temps, fins que un dels dos queia esgotat, fins al punt que està documentat un combat de 60 assalts el 1805.

La boxa moderna nasqué el 1899 empena pel Marquès de Queensberry amb noves regles, com l'ús de guants,

una durada de tres minuts cada assalt, un minut per refer-se, el compte de deu segons al boxejador caigut i un seguit de prohibicions destinades a humanitzar l'esport. Avui encara són vigents.

Una de les normes diu que si el boxejador es troba en el límit de les seves forces i no es troba en condicions físiques per continuar a criteri del seu preparador, aquest té l'opció de parar el combat llançant al ring, de manera ben visible una tovallola com a senyal de rendició. Per això desistir d'un projecte és llançar la tovallola. Abans es llançava l'esponja molla amb què s'eixugava la suor del púgil, però això també es diu, de vegades, llançar l'esponja.

TRES VAN TORNAR

Josep Condeminas

Diuen que les persones grans, terme sempre relatiu, tenim tendència a recordar millor les vivències del passat que no pas les del present, i crec que en molts aspectes és veritat. Recordo perfectament que a l'any 1945 els meus pares es van traslladar al Masnou, procedents de Mataró, i també recordo la primera vegada que vam entrar en el nou domicili del carrer Doctor Curell; jo tenia cinc anys. No vam tenir cap problema per integrar-nos al tarannà del poble i, en aquells anys, el cinema "La Calàndria", anomenat popularment el Circ, per la seva configuració circular, estava en plena vigència. També recordo el seu enderrocament i les obres de la nova entitat. Poca cosa recordo, però, de la seva inauguració el dia 20 de maig de 1951. En canvi, per una singularitat de la memòria, sí recordo la pel·lícula amb la qual es va inaugurar el nou cinema, la pel·lícula en qüestió es deia, *REGRESARON TRES*, film nord-americà sobre les vivències de l'escriptora Agnes Newton Keith durant el seu internament en un camp de concentració japonès a Borneo, a la II Guerra Mundial. Imagino que els directius de la nova entitat van voler estrenar el nou cinema amb una pel·lícula d'actualitat, com les que projectaven als principals cinemes de Barcelona, ja que habitualment als cinemes de província es projectaven pel·lícules de reestrena, i el Masnou no n'era cap excepció.

Possiblement la pel·lícula no em deuria agradar gaire, ja que no era un tema adient per a un noi de deu anys. Amb el temps, però, he tingut l'ocasió de veure-la de nou; i, encara que no està considerada una gran pel·lícula i no figuren en cap llista de les deu millors pel·lícules de la història del cinema (tria sempre relativa), en el seu moment va tenir una bona acceptació per part del públic i crítica. Tot i estar ambientada en un claustrofòbic camp de concentració japonès, en el dramatisme de les privacions, pallisses, fam,

treballs d'esclaus i abusos per part dels soldats japonesos, a diferència d'altres films que mostraven els nipons poc menys que monstres, la trama mostrava també un cert humanisme per part d'alguns japonesos, com, per exemple, el metge del camp i algun altre oficial. Singular la relació del coronel responsable del camp, home educat i culte, admirador de la literatura de l'escriptora, a la qual, d'alguna manera, va tractar de protegir, tot i estar involucrat en la violència del camp.

Dels principals intèrprets, la més famosa era l'actriu Claudette Colbert, de llarga trajectòria en el cinema americà, i que interpretava el paper de l'escriptora. L'actor anglès Patric Knowles representava el marit. Un actor de poc renom, que va treballar en pel·lícules angleses i americanes en papers poc rellevants. El personatge del comandant del camp va córrer a càrrec del magnífic actor japonès Sessue Hayakawa, que anys més tard es faria famós per interpretar el des-

pòtic coronel Saito a l'oscaritzada pel·lícula *EI PONT SOBRE EL RIU KWAI*, amb la qual va ser nominat a l'Òscar.

En aquells anys, en un món sense televisió, telèfons mòbils, ordinadors i Internet, el cinema representava una autèntica i popular distracció, per no dir evasió. També al "Casinet" i a "La Calandria" hi havia ball cada diumenge, però això ja és una altra història.

Crònica

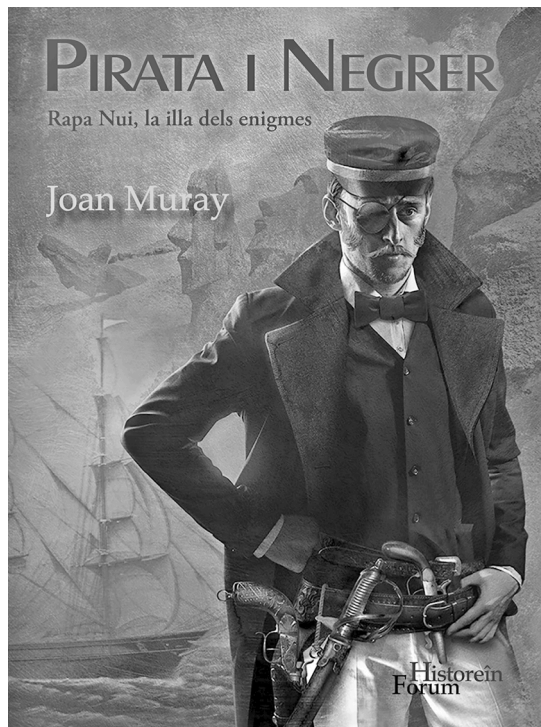
Presentación del llibre PIRATA I NEGRER II

Tal com s'havia anunciat, el passat 14 de desembre es va fer la presentació del segon llibre de Joan Muray referit a l'illa de Rapa Nui, coneguda com a illa de Pasqua, al mig de l'Oceà Pacífic; va ser una apassionant exposició de l'autor, després de la seva visita a aquella illa.

Cal dir que el llibre presentat pel Sr. Jaume Oliveras i Maristany, Alcalde del Masnou, i prologat per, Víctor M. Amela, periodista i escriptor, és un principi de la qualitat del relat, viscut durant el viatge i els posteriors descobriments històrics, coneguts durant la investigació consegüent, que fan del text un magnífic historial de les petites vivències a aquelles terres.

L'exposició de l'autor va ser, com sempre, entretinguda i amena, plena d'anècdotes i acudits dels més inversemblants, cosa que fa que s'espera la lectura del llibre per saber més sobre un poble que va ser massacrada per una ràtzia esclavista produïda fa 150 anys.

Cal dir que la portada del llibre, de Leo E. Flores, està feta dels diferents estudis etnològics i històrics, amb un treball

molt acurat, que permet reproduir la imatge de personatges antics dels quals no es té cap quadre o pintura.

Desitgem una bona acollida al llibre, que ens explica les aventures d'un masnoví, que va ser un malfactor, i no per això ha de marcar la història de la nostra marina mercant, que va tenir molts capitans (800 segons sembla) i que molt pocs van seguir aquesta poc lloable trajectòria.

L'enhorabona a Joan Muray i Rubió per la seva dedicació als temes masnovins, tot desitjant-li un gran èxit a la publicació.

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que sigui alliberat i retornat el Govern legítim de Catalunya. T'hi esperem!

MIREIA SERRANO JIMÉNEZ

Podología

Carrer Sant Miquel, 7 baixos. 08320 el Masnou. 93 555 58 46 673 56 65 44

Gairebé tot això és veritat

Carles Maristany

UNA PROCESSÓ QUE PORTA A PENSAR...

Sempre em manca un petit ajut per començar la plana que penso adreçar-vos avui. És un fet, una anècdota, una fal·làcia potser? Res de fal·laç!

El cas me'l va explicar la meva mare, E.P.R., per boca del protagonista del fet, suposo poc conegut, ja que mai no he sentit per altri comentar-ho.

Pels anys de la mare els fets tingueren lloc el 1928 del segle passat.

L'antic mercat del Masnou ja estava cobert amb aquell taulat d'uralita que en cobria tota la superfície, sostinguda per cabirons encavallats ajudats per uns cables d'acer amb tensors, que suportaven l'expansió provocada pel seu pes.

No tinc idea sobre arquitectura, però penso que fou una obra ben ideada i ben portada a cap.

Quan van desmuntar-la, i comparant-la amb les que surten ara volant, penso que podrien haver-ho fet de nou seguint l'estil i mantenir la plaça coberta. Les sardanes, les havaneres, gent estranya i jo mateix ho trobem a faltar. Cada cop que hi ha una festa i plou, ens dol.

Demano perdó pel fet de fugir d'estudi. No ho faré mai més... Tornem a la processó, a la plaça?

Davant d'una de les portes corredisses, s'havia format el grupet de matiners, tot esperant l'arribada de l'encarregat.

En una colla de mitja edat, després de tocar diversos temes d'actualitat, aparegué el dels prometatges, que estava a l'ordre del dia. Tothom hi deia la seva; i en arribar el senyor Cayena va dir a la joventut expectant que la seva experiència sobre el prometatge va ser força diferent, curiosa, que mai no havia comentat amb ningú, però que, si volien..., donades les circumstàncies, els faria sabedors de l'ocorregut.

Sí, sí, sí, senyor Cayena, expliqui'ns com va ser... el seu encontre amb l'amor.

Bé, no fou ni ballant sardanes, ni a la platja a l'estiu, ni al Casinet, ni al Santuari de la Mare de Déu de la Cisa en la seva diada, ni, com podeu pensar, tampoc a causa d'un viatge, o en una

Foto: Carles Maristany

feita de casament, on s'ajunten moltes parelles en l'edat més compromesa. Fou... digui, digui! No ho digueu a ningú, fou el Dia de Corpus durant la processó.

Jo, amb altres companys, vàrem anar a la processó fent les parades rituals en tots els altars que els veïns del recorregut havien vestit amb ciris, flors, imatges i catifes, esmerçant-hi qui més podia i sabia del veïnat d'aquell entorn. Feien goig de debò! Tot d'una, vaig pensar que seria interessant veure arribar la processó amb la creu alçada i el Sr. Rector portant la custòdia sota el pal·li i envoltat de les autoritats municipals que sostenien el tàlem.

El carrer que quedava, ja en la ruta de retorn a l'església, era dels més estrets de tot el recorregut.

En veure que el seguici ja estava a les envistes, vàrem optar per pujar a l'estreta vorera del carrer i esperar que arribés, fent tan sols d'espectadors. El carrer es va omplir; davant nostre pujaren a la vorera un grup de noietes; davant meu una d'elles alta, però no tant que la seva alçària em privés la vista. Tot bé, però encara algú tenia caramels a la butxaca i van tirar-ne un grapat al nostre davant. Ara ve el millor... Continuo? Sí, sí, no et paris pas!

De sobte, d'imprevist, la noia davant meu va ajupir-se per collir un caramel que va caure al seu davant. Bé, i què? Això no té cap importància. Segurament canviareu d'opinió si em llegiu fins al final.

L'espai que prudentment ens separava va fer-se tan petit que els contorns van desaparèixer i es va formar un encaixament en què segurament no quedava ni llum ni aire entre ella i jo.

Un segon no, va durar tan sols un instant, però va ser més que suficient.

El contacte va trastornar-me; no fou com una guspira elèctrica; fou, però, una sensació desconeguda que va abastar tot el meu cos i la ment com mai no havia experimentat.

No vaig manifestar a ningú l'ocorregut, tan sols el meu torbament als meus amics.

Tenia ja una parella en ment i que, a ser possible, seria la meva esposa en un futur proper.

Per acabar: tot s'ha complert. Va haver-n'hi un prometatge, un casament en una església plena de gent i, que jo sàpiga, foren dues noies, un xicot i dos negocis implantats, un de cinema i l'altre de ciment. De Cayena (res de res, massa picant).

Molt Bon Any!

Exposicions

Fins al 30/01/20

"EL PANY I LA CLAU", exposició monogràfica cedida pel Museu del Pany i la Clau de Jaume de Bargas, de Segur de Calafell.

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Informació a
Gent del Masnou
Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Diumenge 19 de gener de 10 a 14,
a Gent del Masnou.

*Donar-ne una mica
és donar molt.*

Carrer Dr. Agell, 9, al costat del cinema La Calàndria

L'enigma V.D.R.

Quin és el nombre més gran que es pot escriure amb quatre uns (1, 1, 1, 1)?

Resposta:

El més gran és 11 (11 elevat a 11) que ens dona un nombre de 12 xifres: 582.311.050.111

La punta de la llengua (114) Esteve Pujol i Pons

Entre els alumnes de les nostres escoles sentim frases –i les veiem escrites– tan incorrectes com:

- **Ell es va anar a casa...* en comptes de **Ell se'n va anar a casa...**
- **La Maria s'anirà a l'escola...* en comptes de **La Maria se n'anirà a l'escola...**
- **Com que tenia molts, regalava papers...* en comptes de **Com que en tenia molts, regalava papers...**
- **Havien animals de tota mena...* en comptes de **Hi havia animals de tota mena...**
- **Hi han moltes noies...* en comptes de **Hi ha moltes noies...**
- **Hi hauran molts núvols...* en comptes de **Hi haurà molts núvols...**
- **Tinc dos grocs i tres verds...* en comptes de **En tinc dos de grocs i tres de verds...**
- **Vam comprar cinc llapis grossos i dos petits...* en comptes de **Vam comprar cinc llapis grossos i dos de petits...**
- **Vam donar amb la solució...* en comptes de **Vam trobar la solució...**
- **Es van donar amb la paret...* en comptes de **Es van donar un cop a la paret...**

I així, anar fent malbé la llengua; tan fràgil que és! Els educadors hi tenim molta feina a fer, molta.

Classes de IOGA a Gent del Masnou

IOGA I MEDITACIÓ PER ADULTS

Cuida't els dimarts de 19.30 a 21.00 h
Imparteix Ivet Compañó, professora de kundalini ioga

"La pau que cerquem es troba al nostre interior. Només cal donar-nos el moment per anar-la a buscar"

més informació Ivet 607747499

IOGA I MINDFULNESS PER NENES I NENS de 4 a 11 anys

Tots els dijous de 18.15 a 19.15 h

"Jugarem, cantarem mantrès, sentint el cos en el moment present, compartirem i creixerem com a éssers humans"

més informació Lluïsa 610456149

*Cal portar estora de ioga, coixí, manta i roba còmoda
Inscripcions a Gent del Masnou. Tardes laborables de 6 a 2/4 de 9. Vocalia Recreativa*

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Vint vegades besar-te (2020)

Virginia Woolf (1882-1941) continua al Nacional, a través de *Mrs. Dalloway* (en una versió de Michael De Cock, Anna Maria Ricart i Carme Portaceli). La Sala Gran del **TNC** acull les seves paraules i la seva passió per la vida social, per la festa i la celebració (existencial) fins al dilluns 6 de gener de 2020. **Blanca Portillo**, protagonista, es veu embolcallada per una bona escenografia, d'**Anna Alcubierre**, i per un contrapunt de l'actor **Nelson Dante** en el paper de l'amic i admirador Peter. Caldria anar a veure aquest muntatge: per encetar l'any amb un sostre ple de roses vermelles a la nostra vida. Fem-ho així. (I llavors dir-te: "Vint vegades besar-te"). També fins al 6 de gener la pallassa **Pepa Plana** presenta *Veus que no veus* a l'Escenari Joan Brossa, a tocar de la Via Laietana amb carrer de la Princesa.

Fins al 19 de gener *Ànsia (Crave)* de Sarah Kane, fa parada a la Sala Atrium.

Del 8 al 26 de gener **Núria Espert** encapçala el *Romancero Gitano* amb textos de Federico García Lorca (i Pasqual), amb direcció de -també- Lluís Pasqual, al Teatre Romea. (De tant en tant, volem dives).

El 12 de gener **Antonia San Juan** ens ofereix *Mi lucha* al Barts del Paral·lel.

Del 13 de gener al 2 de febrer de 2020 dramàtúrgia catalana contemporània amb l'obra *Pensem. (Pausa). A la merda!* de Manuel Due-so (Sabadell, 1983), a La Villarro-el, amb Carme González, Miquel Malirach i el propi autor.

Gentry, de **Mos Maiorum**, serà els dies 16-19 i 23-26 de gener a l'**Antic Teatre**, a tocar del Palau de la Música. **Gentrificació?** No!

El 22 de gener (fins al 9 de febrer) la Sala Petita del TNC acull *La casa de les aranyes* del (nostre) valencià **Paco Zarzoso** -dirigeix el propi Zarzoso i la nostra admiradíssima Lurdes Barba-, amb interpretació de Verónica Andrés, Francesc Garrido, Àgueda Llorca, Rosa Renom, Pep Ricart i Santi Ricart.

En realitat, totes aquestes obres constitueixen petites perles que transcorren fora de casa. Però n'hi ha una altra, interna, que ens ofereix el poema 'Carta' de **Martí Noy** (Autoestop, Barcelona: Viena, 2008, p. 22): «per la música de les teves claus quan tomes a casa, / perquè a la nit t'acaricio la pell i sé que totes les guerres estan guanyades.». Així ho tenim: altra vegada, doncs, venir a dir-te "Vint vegades besar-te".

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

FONDUE SUÏSSA de FORMATGE

Per a 6 comensals

400 gr de formatge Vacherin Fribourgeois (un formatge que aporta cremositat i gust a la fondue). **400 gr de formatge Gruyère.** **400 gr d'Appenzeller** (un formatge amb base de llet de vaca de gust intens i fi. **750 ml** (o 3 tasses) de vi blanc sec **2 grans d'all.** **50 ml** (o 3 cullerades) de Kirsch. **Un pessic de nou moscada.** **1 Cullera de postre de Maizena.**

4 baguettes tallades a daus

Freguem el fons de la cassola de la fondue amb un all i després el trinxem ben petit. Hi aboquem el vi blanc i ho posem a foc lent fins que comenci a bullir. Ratllem tots tres formatges i els anem afegint al vi calent. No deixem de remenar fins que es fonguin del tot i arrenquin el bull uns pocs minuts. En un bol a part, barregem la cullerada de Maizena amb el Kirsch. Tirem-ho a la cassoleta de la fondue perquè s'espesseixi una mica. Ratllem un polsim de nou moscada i l'afegim amb una mica de pebre molt. Barregem-ho tot molt bé. Mentrestant, ja podem anar tallant el pa en daus. Per mantenir calenta la fondue posem-la sobre un fognonet, amb el foc baix.

Ja està tot a punt!

Ja podem començar a sucra-hi pa i no en perdem cap tros o pagareu penyora, com l'Obèlix!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Poesies de Josep Vendrell

Continuem la publicació d'algunes poesies de tema històric sortides de la ploma de Josep Vendrell.

Alguns personatges que van marcar els inicis de la llarga trajectòria de la nostra pàtria en són els protagonistes. Llegim-les com un homenatge a ells i, és clar, al nostre il·lustre vilatà, que ens va deixar massa aviat.

Gràcies, Josep!

CARLEMANY (742-814)

Com un riu que surt de mare
i traspassa els Pirineus,
el franc envaeix Hispània
baixant de la Septimània
on marca el límit son peu!
Més avall hauria baixat
si amb els països del nord,
fins desitjar-se la mort,
no estigués en pugna i barallat.

LLUÍS EL PIADÓS (778-840)

Es consolida la conquesta
per un monarca piadós,
si bé no fa cap gran gesta
porta ben alta la testa
per procurar tant la treva
com de la guerra el repòs.
La Marca Hispànica s'assenta,
i entre els francs i els sarraïns
es van formant els confins
d'una pàtria
que imprevisament comença
sense pensar-ho cap pensa!

SUNIFRED DE CERDANYA (? -848)

El comte de Narbona i Carcassona,
fidel vassall carolí,
és "comes" d'Urgell i Cerdanya,
governador que amb gran manya
les fa treballar i florir.
Barra el pas al sarraí,
a qui per última vegada
ha vingut la pensada
dels francs el país envair!

L'INTERÈS PEL PROCÉS

Fou d'allò més reconfortant veure l'interès que desperta, no sols a les tres repúbliques que vaig visitar, ans també a les d'origen dels companys de viatge, provinents d'altres repúbliques, d'aquells que Castella/Espanya anomenava, i anomena, les colònies d'ultramar.

D'aquelles que durant pràcticament el primer terç del segle XIX se'n pogueren treure el jou que des de feia més de tres segles els oprimia.

Tots ells, fossin de qualsevol de les repúbliques sud-americanes, el primer que feien, en saber el meu origen català, era preguntar-me: *¿Cómo está el procés?*

Això volia dir que no sols el procés s'ha expandit terreny enllà, sinó que ha despertat l'interès de moltíssima gent.

La majoria no sols entenen el que els explicava, ans també hi estaven d'acord, tal com la gent del Parlament de Rapa Nui, que allà pel 2015, quan els vaig visitar, em tractaren de germà, ahora que em deien que estàvem al mateix costat.

L'interès d'alguns era molt fort, ja que em digueren que no sempre podrien rebre notícies d'aquest tema de primera mà, ja que als seus països la informació els pot arribar deformada, segons l'agència que trameti la notícia.

Altres, curiosament els nadius d'ètnia maia, encara estaven més interessats a saber-ne notícies «fresques». Alguns em deien que ens entenen molt bé i estaven plenament d'acord amb nosaltres i la lluita del nostre poble.

Només n'hi hagué un d'aquests maies que, en formular-me la pregunta de rigor i abans de contestar-la-hi, me'n feu una segona, suposo que fou sense pensar-s'ho gaire, ja que ell després me'n donaria la resposta.

Em va preguntar: *¿Y por qué se quieren separar?* A la qual cosa jo li vaig respondre amb una altra pregunta, li vaig dir:

¿Y por qué lo hicieron ustedes? I em respongué ell amb la següent resposta: *Porque nos robanan y nos humillaban.*

Aleshores li vaig dir: Doncs per això mateix; i ell va donar-me la mà efusivament.

Com veieu, aquí es compleix allò que diem que parlant la gent s'entén.

Això, és clar, si la gent vol entendre, ja que n'hi ha que ni a fums de sabatot ho volen. Per a aquests, només ells tenen raó.

OFICIS DEL MASNOU DESITGEN A TOTA LA POBLACIÓ MOLT BON ANY 2020

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

Francesc Macià 87
(al davant de l'escola Ferrer i Guàrdia)

93 540 75 88

Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes i pantalons. Canvi de plantilles. Varietat en cremes i fints per a la pell i l'ant.

Construccions

Jiménez

Obres i reformes en general

607 947 004

Correu electrònic:
luigteia@hotmail.com

Moltes gràcies a la nostra clientela per haver estat fidel a l'empresa durant tots aquests anys. La jubilació ha arribat. Ara és el moment d'encarar la vida cap a altres reptes i aventures. Agraïment i fins a sempre.

Miquel Vinardell Bolart

BLAS FLECHA

Pintors

- Decoració en general
- Interior i exterior
- Allisat d'estucats

607 08 20 25 el Masnou

EMPRESA INSTAL·LADORA

L'ENDOLL ESPECIALISTES EN IL·LUMINACIÓ

Instal·lacions Segarra sl

Aigua, gas, electricitat, energia solar, aire condicionat, calefacció, vivenda intel·ligent, porters electrònics, regatge per aspersió

93 555 12 52
www.germans-segarra.cat
info@germans-setgarra.cat

servi tècnic ACV MM INTERGAS

serim

FINQUES

LLOGUERS · COMUNITATS · VENDA

SERVEIS INTEGRALS D'OBRA

Flos i Calcat, 43 · 93 250 55 65
El Masnou

MOTORCAS

VENDA, LLOGUER I REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA I ESTRIS PER A LA CONSTRUCCIÓ I EL BRICOLATGE

Som al polígon La Bòbila

Garrofers, 5 (pont de Teià)
Tel. 93 540 17 89

Automoció

SANT MIQUEL

Des de 1992

Reparació en general de l'automòbil.

REPROGRAMEM EL SOFTWARE DEL TEU VEHICLE

Sant Miquel, 10 el Masnou · Tel 93 540 34 36
info@asm.cat · www.asm.cat

CENTRAL PNEUMATIC

MICHELIN

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28
Tel. 93 555 53 03

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Francesc Macià 29
660 09 23 81-555 16 59
08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

YESOS HELIO scp

GUIXAIRES

QUALSEVOL MENA DE TREBALLS
AMB GUIX O ESCAIOLA
AÏLLAMENTS TÈRMICS I ACÚSTICS

Fem pressupostos

660 48 19 54 / 660 48 19 56
yesoshelio.cat /
yesoshelio@gmail.com
El Masnou